YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)
6 päivänä huhtikuuta 2000 *

Asiassa C-383/98,

jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

The Polo/Lauren Company LP

vastaan

PT Dwidua Langgeng Pratama International Freight Forwarders,

ennakkoratkaisun väärennettyjen ja laittomasti valmistettujen tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen, viennin, jälleenviennin tai suspensiomenettelyyn asettamisen kieltämistä koskevista toimenpiteistä 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3295/94 (EYVL L 341, s. 8) tulkinnasta,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Sevón sekä tuomarit P. Jann ja M. Wathelet (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— The Polo/Lauren Company LP, edustajanaan asianajaja F. Wohlfahrt, Wien,

— Itävallan hallitus, asiamiehenään liittovaltion ulkoasiainministeriön lähetystöneuvos C. Stix-Hackl,

— Saksan hallitus, asiamiehinään liittovaltion valtiovarainministeriön ministerineuvos W.-D. Plessing ja liittovaltion oikeusministeriön ministerineuvos A. Dittrich,

— Ranskan hallitus, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston jaostopäällikkö K. Rispal-Bellanger ja saman osaston tehtävään määrätty A. de Bourgoing,

— Suomen hallitus, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston osastopäällikkö, suurlähettiläs H. Rotkirch ja saman ministeriön lainsäädäntöneuvos T. Pynnä,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet J. C. Schieferer ja R. Tricot,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Ranskan hallituksen, asiamiehenään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston tehtävään määrätty A. Maitrepierre, Suomen hallituksen, asiamiehenään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston lainsäädäntöneuvos E. Bygglin, ja komission, asiamiehenään J. C. Schieferer, 16.12.1999 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 16.12.1999 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Oberster Gerichtshof on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 29.9.1998 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 26.10.1998, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla ennakkoratkaisukysymyksen väärennettyjen ja laittomasti valmistettujen tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen, viennin, jälleenviennin tai suspensiomenettelyyn asettamisen kieltämistä koskevista toimenpiteistä 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3295/94 (EYVL L 341, s. 8; jäljempänä asetus) tulkinnasta.

2 Nämä kysymykset on esitetty asiassa, jossa kantajana on The Polo/Lauren Company LP (jäljempänä Polo/Lauren), joka on Yhdysvaltain oikeuden mukaan perustettu yhtiö, ja vastaajana Indonesian oikeuden mukaan perustettu yhtiö PT. Dwidua Langgeng Pratama International Freight Forwarders (jäljempänä Dwidua) ja joka koskee sitä, että Itävallan viranomaiset ovat pysäyttäneet tulliin Polo/Laurenille kuuluvien tavaramerkkien väärennöksiksi epäilemänsä T-paidat.

Yhteisön oikeus

3 Erityisesti EY:n perustamissopimuksen 113 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 133 artikla) perusteella annetun asetuksen toisen perustelukappaleen mukaan asetuksen tavoitteena on mahdollisuuksien mukaan estää väärennettyjen ja laittomasti valmistettujen tavaroiden markkinoille saattaminen ja mahdollistaa tätä

varten sellaisten tavaroiden laitonta kauppaa ehkäisevien toimenpiteiden toteuttaminen; tähän tavoitteeseen pyritään samansuuntaisin ponnisteluin myös kansainvälisesti.

4 Asetuksen kuudennesta perustelukappaleesta seuraa nimittäin, että yhteisö ottaa huomioon GATTin (General Agreement on Tariffs and Trade) yhteydessä neuvotellun, kauppaan liittyvistä teollis- ja tekijänoikeuden näkökohdista tehdyn sopimuksen, tuoteväärennösten kauppa sekä erityisesti rajalla toteutettavat toimenpiteet mukaan lukien.

5 Asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tässä asetuksessa määritetään:

a) edellytykset, joilla tulliviranomaisten on toteutettava toimenpiteitä, kun väärennetyiksi tai laittomasti valmistetuiksi epäiltyjä tavaroita:

— ilmoitetaan vapaaseen liikkeeseen luovutettaviksi, vietäviksi tai jälleenvietäviksi

— todetaan yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 84 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti suspensiomenettelyyn asetettujen tavaroiden tai jälleenvietäviksi ilmoitettujen tavaroiden tarkastuksen yhteydessä

ja

b) toimenpiteet, jotka toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava näiden tavaroiden osalta, kun niiden on todettu tosiasiallisesti olevan väärennettyjä tai laittomasti valmistettuja."

6 Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302 s. 1; jäljempänä yhteisön tullikoodeksi) 84 artiklan 1 kohdan a alakohdasta käy ilmi, että "suspensiomenettelyllä" tarkoitetaan

"muiden kuin yhteisötavaroiden osalta seuraavia menettelyitä:

— ulkoinen passitus,

— tullivarastointi,

— sisäinen jalostus suspensiojärjestelmää soveltaen,

— tullivalvonnassa tapahtuva valmistus,

— väliaikainen maahantuonti".

7 Asetuksen 3 artiklan mukaan tavaramerkin ja/tai oikeuden haltija, tekijänoikeuden, lähioikeuden tai mallioikeuden haltija (jäljempänä oikeudenhaltija) voi esittää tulliviranomaisen toimivaltaiselle yksikölle kirjallisen hakemuksen, jossa se pyytää tulliviranomaisia ryhtymään toimenpiteisiin väärennetyiksi tai laittomasti valmistetuiksi epäilemiensä tavaroiden osalta. Tähän hakemukseen on sisällytettävä tavaroiden kuvaus ja todistus siitä, että hakija on oikeudenhaltija, ja hakemuksessa on mainittava ajanjakso, jonka aikana tulliviranomaisia pyydetään toteuttamaan toimenpiteitä.

8 Samasta säännöksestä käy ilmi, että oikeudenhaltijan on toimitettava muun muassa kaikki tarvittavat tiedot, jotta toimivaltainen tulliyksikkö voi tehdä päätöksen tietoisena kaikista asiaan vaikuttavista seikoista, mutta nämä tiedot eivät kuitenkaan ole edellytys hakemuksen vastaanottamiselle. Toimivaltaiset viranomaiset käsittelevät sen jälkeen hakemuksen ja antavat hakijalle viipymättä kirjallisen tiedon päätöksestä.

9 Asetuksen 4 artiklan mukaan tulliviranomaiset voivat myös viran puolesta ottaa tavaran haltuun, jos asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun tullimenettelyyn liittyvän tarkastuksen yhteydessä ja ennen kuin oikeudenhaltija on tehnyt hakemuksen tai ennen kuin hakemus on hyväksytty, tullitoimipaikka katsoo olevan ilmeistä, että tavara on väärennetty tai laittomasti valmistettu. Tulliviranomainen voi kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevien sääntöjen mukaisesti ilmoittaa loukkaamisvaarasta oikeudenhaltijalle, jos tämä on tiedossa.

Tässä tapauksessa tulliviranomaisella on oikeus lykätä kyseisen tavaran luovuttamista tai pitää sitä hallussaan kolme arkipäivää, jotta oikeudenhaltija voisi jättää toimenpiteitä koskevan hakemuksen asetuksen 3 artiklan mukaisesti.

10 Asetuksen 5 artiklassa säädetään, että myönteinen päätös oikeudenhaltijan hakemukseen on annettava välittömästi tiedoksi niille jäsenvaltiossa oleville tullitoimipaikoille, joita kyseisessä hakemuksessa tarkoitettujen väärennetyiksi tai laittomasti valmistetuiksi epäiltyjen tavaroiden oletetaan koskevan.

11 Asetuksen 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että kun tullitoimipaikka, jolle on annettu 5 artiklan mukaisesti tieto oikeudenhaltijan hakemusta koskevasta myönteisestä päätöksestä, toteaa hakijaa tarvittaessa kuultuaan, että tavarat vastaavat päätöksen kohteena olevista väärennetyistä tai laittomasti valmistetuista tavaroista annettua kuvausta, sen on lykättävä tavaran luovutusta tai otettava kyseiset tavarat haltuunsa.

12 Asetuksen 6 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaan hakemusta 3 artiklan mukaisesti käsitellyt tullitoimipaikka tai -yksikkö ilmoittaa tästä välittömästi tavaranhaltijalle ja hakijalle. Tullitoimipaikan tai yksikön, joka on käsitellyt hakemusta, on ilmoitettava henkilötietojen suojelemista sekä kaupallista, teollista, ammattisalaisuutta ja virkasalaisuutta koskevia kansallisia säännöksiä noudattaen oikeudenhaltijalle tämän sitä pyytäessä tavaranhaltijan ja, jos se on tiedossa, vastaanottajan nimi sekä osoite, jotta tämä voisi saattaa asian päätöksentekoon toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi.

13 Tavaroiden luovuttamisen lykkääminen tai haltuunotto ovat väliaikaisia. Asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos toimenpiteet toteuttaneelle tullitoimipaikalle ei ole ilmoitettu kymmenen arkipäivän kuluessa luovutuksen lykkäämistä tai haltuunottoa koskevasta ilmoituksesta, että asia on saatettu päätöksentekoon toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, tai vastuullisten viranomaisten toteuttamista turvaamistoimista ei ole ilmoitettu, tavarat on luovutettava, jos kaikki tullimuodollisuudet on suoritettu ja haltuunottomääräys kumottu. Tarvittaessa tätä määräaikaa voidaan pidentää enintään kymmenellä arkipäivällä.

14 Asetusta on pääasiaa koskevien tosiseikkojen tapahtumisen jälkeen muutettu 25.1.1999 annetulla neuvoston asetuksella N:o 241/1999 (EYVL L 27, s. 1). Tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohta kuuluu seuraavasti:

"1. Tässä asetuksessa määritetään:

a) edellytykset, joilla tulliviranomaisten on toteutettava toimenpiteitä, kun 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuiksi epäiltyjä tavaroita:

— ilmoitetaan vapaaseen liikkeeseen luovutettaviksi, vietäviksi tai jälleenvietäviksi yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 61 artiklan mukaisesti;

— löydetään asetuksen (ETY) N:o 2913/92 37 artiklan mukaisesti tullivalvonnassa olevien sellaisten tavaroiden tarkastuksissa, jotka on mainitun asetuksen 84 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti asetettu suspensiomenettelyyn, ilmoitettu jälleenvietäviksi tai siirretty mainitun asetuksen 166 artiklan mukaisesti vapaa-alueelle tai vapaavarastoon."

Pääasian oikeusriita ja Itävallan lainsäädäntö

15 Polo/Lauren, jonka kotipaikka on New York (Yhdysvallat), on erinäisten Itävallassa rekisteröityjen ja kaikkialla maailmassa tunnettujen sana- ja kuviomerkkien haltija.

16 Vedottuaan asetuksen 3 artiklan 1 kohtaan kantaja sai Itävallan tulliviranomaisilta päätöksen, jossa tullitoimistot määrättiin lykkäämään kantajan sana- tai kuviomerkillä varustettujen T-paitojen luovuttamista tai pitämään niitä hallussaan sikäli kuin kysymyksessä olivat väärennetyt tai laittomasti valmistetut tavarat.

17 Kyseisen päätöksen nojalla 633 kauluksellista T-paitaa pysäytettiin väliaikaisesti tulliin varastoimalla ne Linzin tullivarastoon. Tavaroiden lähettäjä oli Dwidua,

jonka kotipaikka on Indonesiassa, ja niiden vastaanottaja oli Olympic — SC-niminen yhtiö, jonka kotipaikka on Puolassa.

18 Polo/Lauren vaati Landesgericht Linzissä nostamassaan kanteessa kyseistä tuomioistuinta kieltämään Dwiduaa myymästä kyseisiä kantajan suojatuilla sana- ja kuviomerkeillä varustettuja tavaroita. Lisäksi se vaati saada tuhota tulliviranomaisen hallussa olevat T-paidat Dwiduan kustannuksella. Polo/Lauren saattoi asian kyseisen tuomioistuimen käsiteltäväksi sillä perusteella, että riidanalaiset, väliaikaisesti tulliin pysäytetyt tavarat oli varastoitu kyseisen tuomioistuimen tuomiopiirissä sijaitsevaan tullivarastoon.

19 Landesgericht Linzin jätettyä asian tutkimatta alueellisen toimivallan puuttumisen takia ja Oberlandesgericht Linzin pysytettyä tämän päätöksen asiassa tehdyn muutoksenhaun jälkeen Polo/Lauren haki muutosta Revision-valituksella Oberster Gerichtshofilta.

20 Oberster Gerichtshof on epävarma siitä, voidaanko asetusta soveltaa silloin, kun tullitoimisto on väliaikaisesti pysäyttänyt tulliin kolmannesta maasta tuodut tavarat niiden passittamisella toiseen kolmanteen maahan tapahtuvan kauttakuljettamisen aikana ja kun kyseisen oikeudenhaltijan kotipaikka on lisäksi kolmannessa maassa. Oberster Gerichtshofin mukaan asiassa voitaisiin perustellusti katsoa, että asetusta sovelletaan ainoastaan sellaisiin tilanteisiin, joissa tavarat voivat päätyä yhteismarkkinoille tai saattavat muutoin vaikuttaa kyseisiin markkinoihin.

21 Oberster Gerichtshof korostaa myös sitä, että konkreettinen toimenpide kuuluu yhteisön oikeuden soveltamisalaan vain silloin, kun sen voidaan kaikkien seikkojen kokonaisarvioinnin perusteella katsoa vaarantavan jäsenvaltioiden välisen kaupan vapautta. Se katsoo siten, että vaikka asiassa katsottaisiin, että pääasian

tosiseikastolla ei ole vaikutusta yhteismarkkinoihin, yhteisöjen toimielinten lainsäädännöllinen toimivalta on epäselvä.

22 Oberster Gerichtshof päätti näin ollen lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"Onko väärennettyjen ja laittomasti valmistettujen tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen, viennin, jälleenviennin tai suspensiomenettelyyn asettamisen kieltämistä koskevista toimenpiteistä 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3295/94 (EYVL L 341, 30.12.1994) 1 artiklaa tulkittava niin, että asetusta voidaan soveltaa myös silloin, kun Euroopan yhteisöön kuulumattomasta maasta toiseen Euroopan yhteisöön kuulumattomaan maahan passitettavat, asetuksessa tarkemmin määriteltyjen kaltaiset tavarat väliaikaisesti pysäytetään tulliin niiden kauttakuljetuksen aikana jossakin jäsenvaltiossa kyseisen jäsenvaltion tulliviranomaisten tämän asetuksen nojalla suorittamin toimenpitein oikeuksiaan loukatuiksi väittävän sellaisen oikeudenhaltijan hakemuksesta, jonka yrityksen kotipaikka on kolmannessa maassa?"

23 Alustavasti on todettava, että kansallisen tuomioistuimen esittämien ja tämän tuomion 20 ja 21 kohdassa mainittujen perusteiden nojalla ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on esittänyt kaksi erillistä kysymystä. Kansallinen tuomioistuin kysyy ensiksi, sovelletaanko asetusta silloin, kun asetuksessa tarkemmin määriteltyjen kaltaiset, jostakin kolmannesta maasta tuodut ja toiseen kolmanteen maahan passitettavat tavarat väliaikaisesti pysäytetään tulliin niiden kauttakuljetuksen aikana jossakin jäsenvaltiossa kyseisen jäsenvaltion tulliviranomaisten tämän asetuksen nojalla suorittamin toimenpitein oikeuksiaan loukatuiksi väittävän sellaisen oikeudenhaltijan hakemuksesta, jonka yrityksen kotipaikka on kolmannessa maassa. Jos kysymykseen annetaan myöntävä vastaus, kansallinen tuomioistuin kysyy vielä, onko asetukselle olemassa riittävää perustetta EY:n perustamissopimuksessa.

Asetuksen tulkinta

24 Saksan hallituksen mukaan asetuksen, jonka tavoitteena on yksinomaan suojella sisämarkkinoita, 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan sanamuoto osoittaa, että pelkkä aikomus luovuttaa tavarat vapaaseen liikkeeseen tai asettaa ne suspensiomenettelyyn ei riitä siihen, että tulliviranomaiset saisivat ryhtyä asiassa toimenpiteisiin. Tätä säännöstä ei sen mielestä voida soveltaa pelkkiin puhtaisiin kauttakulkutavaroihin. Asetuksen N:o 241/1999 antaminen vahvistaa tätä tulkintaa, koska siinä laajennetaan toimenpiteisiin ryhtymisvelvollisuus vapaa-alueelle tai vapaavarastoon siirrettyihin tavaroihin.

25 Tätä tulkintaa ei voida hyväksyä.

26 On syytä todeta, että asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan asetusta sovelletaan väärennettyihin tai laittomasti valmistettuihin tavaroihin, jotka on todettu sellaisiksi yhteisön tullikoodeksin 84 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti suspensiomenettelyyn asetettujen tavaroiden tarkastuksen yhteydessä. Viimeksi mainitun säännöksen mukaan ilmaisu "suspensiomenettely" tarkoittaa muun muassa ulkoista passitusta, eli tullimenettelyä, jossa muut kuin yhteisötavarat voivat liikkua yhteisön tullialueella sijaitsevasta paikasta toiseen tuontitullitta tai ilman muitakaan yhteisön tullikoodeksin maksuja.

27 Asetuksessa viitataan siis nimenomaisesti siihen, että sitä sovelletaan yhteisön tullialueen kautta kulkeviin, kolmannesta maasta peräisin oleviin ja toiseen kolmanteen maahan matkalla oleviin tavaroihin. Tämän osalta ei juurikaan ole merkitystä, onko oikeudenhaltijan tai oikeudenhaltijalta oikeutensa johtavan henkilön kotipaikka jossakin jäsenvaltiossa vai yhteisön ulkopuolella.

28 Asetuksen N:o 241/1999 antaminen ei suinkaan kumoa tätä tulkintaa vaan päinvastoin tukee sitä. Asetuksessa N:o 241/1999 nimittäin noudatetaan samaa rakennetta kuin asetuksessa laajentamalla kansallisten viranomaisten toteuttamat toimenpiteet koskemaan vielä muita tullimenettelyitä.

29 Edellä olevat seikat huomioon ottaen kansallisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen on vastattava, että asetuksen 1 artiklaa on tulkittava siten, että sitä sovelletaan silloin, kun asetuksessa tarkemmin määriteltyjen kaltaiset, jostakin kolmannesta maasta tuodut ja toiseen kolmanteen maahan passitettavat tavarat väliaikaisesti pysäytetään tulliin niiden kauttakuljetuksen aikana jossakin jäsenvaltiossa kyseisen jäsenvaltion tulliviranomaisten tämän asetuksen nojalla suorittamin toimenpitein oikeuksiaan loukatuiksi väittävän sellaisen oikeudenhaltijan hakemuksesta, jonka yrityksen kotipaikka on kolmannessa maassa.

30 Koska tätä asetusta voidaan soveltaa sellaisiin tilanteisiin, joilla ei selvästi ole välitöntä yhteyttä sisämarkkinoihin, on tutkittava, onko asetukselle olemassa riittävää oikeusperustetta EY:n perustamissopimuksessa.

Asetuksen pätevyys

31 Ensiksi on palautettava mieliin, että asetus on annettu perustamissopimuksen yhteistä kauppapolitiikkaa koskevan 113 artiklan perusteella.

32 Rajat ylittävään kauppaan liittyviä teollis- ja tekijänoikeuksia koskevat tietyt määräykset ovat kansainvälisten kauppasäännösten olennainen osa. Yhteisöjen tuomioistuin, jota oli pyydetty lausumaan siitä, oliko yhteisöllä yksinomainen

toimivalta tehdä sopimusta kauppaan liittyvistä teollis- ja tekijänoikeuksien näkökohdista, tuoteväärennösten kauppa mukaan lukien (tunnetaan nimellä TRIPS-sopimus), joka on otettu Maailman kauppajärjestön perustamissopimuksen liitteeksi, totesi 15.11.1994 antamassaan lausunnossa 1/94 (Kok. s. I-5267, 55 kohta; Kok. Ep. XVI, s. 237), että yhteisöjen toimielimet saavat perustamissopimuksen 113 artiklan nojalla itsenäisesti toteuttaa teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamiseksi rajalla suoritettavia toimenpiteitä.

33 Komissiolla oli näin ollen perustamissopimuksen 113 artiklan mukaisesti oikeus ottaa käyttöön yhteinen säännöstö suspensiomenettelyn ja ulkoisen passituksen yhteydessä tapahtuvaa tuoteväärennösten valvontaa varten.

34 Lisäksi on todettava, että muiden kuin yhteisötavaroiden ulkoinen passitus ei ole sisämarkkinoista erillistä toimintaa. Se perustuu nimittäin oikeudelliseen rakennelmaan. Tähän menettelyyn siirretyistä tavaroista ei kanneta vastaavaa tuontitullia eikä niihin sovelleta muita kauppapoliittisia toimenpiteitä eli niitä kohdellaan siten kuin ne eivät olisi tulleet yhteisön alueelle. Tosiasiassa ne on tuotu kolmannesta maasta ja kulkevat yhden tai useamman jäsenvaltion kautta ennen niiden viemistä toiseen kolmanteen maahan. Kauttakululla voi olla välittömiä vaikutuksia sisämarkkinoihin varsinkin kun ulkoiseen passitukseen asetetut väärennetyt tavarat saatetaan saattaa vilpillisesti yhteismarkkinoille, kuten useat hallitukset ovat todenneet sekä kirjallisissa huomautuksissaan että istunnossa.

35 Edellä olevan perusteella on todettava, että kysymysten tutkinnassa ei ole tullut esille sellaisia seikkoja, jotka vaikuttaisivat asetuksen pätevyyteen.

Oikeudenkäyntikulut

36 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Itävallan, Saksan, Ranskan ja Suomen hallituksille ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut Oberster Gerichtshofin 29.9.1998 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

1) **Väärennettyjen ja laittomasti valmistettujen tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen, viennin, jälleenviennin tai suspensiomenettelyyn asettamisen**

kieltämistä koskevista toimenpiteistä 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3295/94 1 artiklaa on tulkittava siten, että sitä sovelletaan silloin, kun jonkin jäsenvaltion tulliviranomaiset tämän asetuksen nojalla väliaikaisesti pysäyttävät tässä jäsenvaltiossa tulliin kyseisessä asetuksessa tarkemmin määriteltyjen kaltaisia tavaroita, jotka on tuotu jostakin kolmannesta maasta ja passitettu toiseen kolmanteen maahan, ja pysäyttämistä on vaatinut sellainen oikeudenhaltijana oleva yhtiö, joka vetoaa oikeuksiensa loukkaamiseen ja jonka kotipaikka on kolmannessa maassa.

2) **Esitettyjen kysymysten tutkinnassa ei ole tullut esille sellaisia seikkoja, jotka vaikuttaisivat asetuksen N:o 3295/94 pätevyyteen.**

Sevón Jann Wathelet

Julistettiin Luxemburgissa 6 päivänä huhtikuuta 2000.

R. Grass L. Sevón

kirjaaja ensimmäisen jaoston puheenjohtaja